

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1546. usque ad annum 1549

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118529

§. 26. Legatorum responsio ad Pacceci Cardinalis orationem

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66608](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66608)

§. XXVI.

Sæcul. XVI.
A. C. 1547.*Legatorum responsio ad Pacceci Cardinalis orationem.*Hisce Pacceci rationibus Cervinus *Pall. ib. n. 3.*

Cardinalis paucis verbis ita respondit: Quod exteri Medici testificabantur, extra dubitationem est, eorumque dictis ob sapientiam ac libertatem longe major auctoritas tribuenda, quam indigenarum testimonio: Synodus non alia de causa Tridenti fuit celebrata, nisi ut allicerentur Germani: quæ ratio evanescebat, quando Protestantes postea in duobus Conventibus pronuntiaverant, se illam pro legitima non habere, pleneque recusant ibi interesse; Catholici vero, qua belli impedimento, qua hæreticorum metu, suam absentiam excusarunt: tunc vero vel maxime spes ipsorum adventus exiit, cum pestis, quæ in Germania grassabatur, prohibebat accessum. Nec mihi temperare possum, quin adderem (sinceriore fortasse animo, quam prudenti) alias quoque rationes suppetere, quæ translationem suadent. At Montanus rem ab exordio repetens ita respondit: Frustra in dubium vocatur numerus extinctorum, cum recenter defossa, & complanata urbis cœmeteria cernantur, ne magnus tumulorum numerus illatorum cadaverum multitudinem palam faceret; qua ex causa pariter ab

X 2

illo,

Sæcul. XVI illo, qui præerat, silere in posterum jubebantur in funeribus templorum æra, Et non
A.C. 1547. Et decedentium corpora clam efferrî, ut his artibus ignoratum discrimen segnius vitaretur: De cetero Tridentini vulgaris notæ Medici cum Faracastorio, ea in arte per Italiam facile Principe, minime conferendi sunt: præterquam quod satis constet, Medicos Tridentinos voluisse hujus scriptum suis etiam nominibus confirmare, nisi efficacia quarundam studia ipsos ab eo consilio retraxissent: nihil etiam obstat, quod mandata Pontificis non præcederent; idcirco enim sue re ab illo subrogati Præsides, qui ipsius absentis partes agerent, quique cum plerisque Patrum id decernerent, quod potissimum agendum esset in casibus inopinatis, moræque intolerantibus. Cum autem opponatur, ad Conciliorum translationes necessarium esse unanimum deliberantium consensum, hoc nec legum effatis, nec Scriptorum auctoritate, nec rationum fundamentis innitur: ad summum, id opinari fas est, cum translatio pro mero arbitratu citra necessitatem intenditur. Cæterum quænam æquitas persuadet, ut unius pertinaciæ liceat universum Ecclesiæ Senatum inter mortis fauces detinere?